

באיזה יום - בשבת, באחד בשבת או בשני בשבת או בשלישי בשבת, או אחד מן האחרים. (ותניא) +מסורת הש"ס: [ותנן] + מה בין חקירות לבדיקות - דקתני התם: מכירין אתם אותו, התיריתם בו, במה הרגו, בסייף הרגו או בארירן הרגו, כליו שחורים או לבנים, וכל המרבה בבדיקות הרי זה משובח, ומה בין חקירות - הנך שבע קמיייתא, לבדיקות אוחרנייתא

חקירות אמר אחד איני יודע - באחת מהן, ואפילו בשעות אומר איני יודע - עדותן בטילה. דהויא ליה עדות שאי אתה יכול להזימה - דרחמנא אמר ודרשו השופטים היטב והנה עד שקר העד וגו' ועשיתם לו כאשר זמם לעשות וגו' עדות שאתה יכול לקיים בה תורת הזמה - הוי עדות, ואי לא - לא, והזמה אינה אלא בעמנו הייתם באותו היום ובאותה שעה שאתם אומרים שראיתם עדות זו - במקום זה הייתם עמנו במקום פלוני, וכי אמרי באחת מהן אפילו בחקירות דאיזו שעה איני יודע - שוב אינך יכול לומר לו עמי היית באותה שעה, ואם תאמר: אתה יכול להזימה על ידי היום, אם יבואו עדים ויאמרו כל היום הייתם עמנו, - מיהא, בצרה להו תורת הזמה מן חקירות השעות, ורחמנא רבי שבע חקירות בגזרה שוה דהיטיב היטב בסנהדרין.

בדיקות - כי אמרי אין אנו יודעין - עדות שאתה יכול להזימה היא, שאין ההזמה תלויה בהן אלא בחקירות, דמה עמנו הייתם יש לומר בכלים שחורים או לבנים.

בדיקות - כי אמרי אין אנו יודעין - עדות שאתה יכול להזימה היא, שאין ההזמה תלויה בהן אלא בחקירות, דמה עמנו הייתם יש לומר בכלים שחורים או לבנים.

ואי אמרת טעי איניש כולי האי חקירות דאיזו שעה נמי - אין לך בה הזמה, אפילו כי לא אמר איני יודע, דהא כי אמר בחמש ואמרי ליה בחמש עמנו היית - יכול לומר: בארבע היה, אבל טעיתי.

ומשני דיהבינן להו כולי טעותיהו - ואם יש מזימין כאן יכולין להזים על ידי שעה וטעותה, ולומר לו כל השעה וטעותה היית עמנו.

לר' מאיר - דאמר אדם טועה שתי שעות - יהבינן להו להני דשתים ושלש מתחילת שעה ראשונה עד סוף חמש בין שניהן, להאי דשתים יהבינן ליה שעה ראשונה ושניה ושלישית ורביעית, ולהאי דשלש יהבינן ליה עוד חמישית ותו לא, דכי אמרי ליה להאי דשתים בשניה עמנו היית - יש לומר טעיתי שתי שעות לאחוריי, ומעשה היה בראשונה, ועוד היה לו לומר: מעשה היה קודם לראשונה שעה אחת, אלא בין יממא לליליא לא טעו אינישי וכי אמרי ליה ראשונה ושניה עמנו היית - יש לו לומר טעיתי שתי שעות לפני שלישית ורביעית, ואי אמרי ליה כל ארבע שעות עמנו היית - הרי הזום, ולבעל שלש נמי יהבינן לקמיה ראשונה ושניה, ולבתריה יהבינן רביעית וחמישית, ואי מזמי ליה לכולהו חמש - הרי הזום.

ולר' יהודה - דאמר: אדם טועה שלש שעות - יהבינן להו להנך דשלש וחמש, דאיירי ר' יהודה בהן מתחילת שעה ראשונה ועד סוף שית, ולבעל שלש יהבינן לקמיה ראשונה ושניה, ודין הוא דנתיב ליה טפי.